

П-ство, като имаше предлогъ да са намѣсе въ българскитѣ дѣла, рѣши са да потѣпчи партіитѣ за да приготи новото покореніе. Примѣрътъ на Цимисхія небѣше забравенъ, а този предлогъ бѣ Мичевътъ сынъ Іоаннъ, който са нарече Асѣнь. Причина за намѣса намѣри и татарскійтъ кнезь Ногай, който и не са забави да нападне България откъмъ Добруджа, и безмалко тѣзи страна щѣше да остане въ неговы рѣцѣ, ако не бѣше излѣзълъ на срѣщаму Свято-славъ, сынъ стараго Тертера, какъто ще видимъ въ слѣдущия періодъ.

Съ имената на царьетѣ отъ Асѣнева домъ, — третій подиръ двата онѣзи, които до 1019 год. управяхъ съ успѣхъ първото българ. царство, — ный тукъ ще дадемъ имената и на петтимата отбрани воеводи, които са борихъ за независимостта българска въ періода на междуцарствіето (1019—1186) и отъ които нѣкои достигнахъ да са облѣкжтъ и съ царска власть ⁽³⁰⁾. Таквызи бѣхъ въ разны времена :

24) Константинъ Діогенъ.

25) Долѣнъ или Деліанъ.

26) Тихоміръ.

27) Алузіанъ.

28) Петъръ II Бодинъ.

А слѣдъ тѣхъ иджтъ царьетѣ :

29) Асѣнь или Ясѣнь до 1196.

30) Петъръ III, братъ му, до 1196.

31) Іоаннъ I Асѣнь до 1207.

32) Борилъ или Борисъ III до 1217.

33) Іоаннъ II Асѣнь до 1241.

34) Каломанъ I до 1245.

⁽³⁰⁾ Гл. истор. § 31, стр. 184; и пакъ — періодъ IV, стр. 190. —